

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Мар'ївська сільська рада
Компаніївського району
Кіровоградської області .**

вул. Центральна, 3, с. Мар'ївка,
Компаніївський район,
Кіровоградська область, 28410

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Мар'ївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок єдиного податку на 2018 рік на території Мар'ївської сільської ради» (далі – Проект 1), «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Мар'ївської сільської ради на 2018 рік» (далі – Проект 2), «Про ставки земельного податку по сільській раді на 2018 рік» (далі – Проект 3) (далі – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Мар'ївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області від 25.05.2017 № 02-27/180.

За результатами проведеного аналізу вищевказаних проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Мар'ївської сільської ради з питань планування фінансів, бюджету, соціально-економічного та культурного розвитку щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до цих проектів на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо Проектів 1 – 3 в цілому

Проектами 1 – 3 на території Мар'ївської сільської ради встановлюються ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктами 10.2 та 10.3 статті 10 ПКУ встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної

Державна регуляторна служба України

ВИХ №6838/0/20-17 від 14.08.2017

Онiщенко Н.А.

ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про **встановлення місцевих податків та зборів**. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначенні статтею 7 ПКУ.

Однак, майже всі обов'язкові елементи податків, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, проектами рішень не визначені, наприклад, платники податку, об'єкт та база оподаткування, строк та порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку тощо.

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у проектах рішень визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Крім того, назва Проекту 3 потребує редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються ставки земельного податку.

Щодо Проекту 1

Проектом 1 на території Мар'ївської сільської ради встановлюються ставки єдиного податку для платників єдиного податку першої та другої груп на рівні максимальних ставок у зв'язку з чим пропонуємо це обґрунтувати в аналізі регуляторного впливу до Проекту 1.

Аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) Проекту 1 не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділі I АРВ «Визначення проблеми», згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Однак, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним її описом. При цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, масштаб та її важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей», не наведено витрат суб'єктів господарювання, яких вони

зазнають, як внаслідок впровадження Проекту 1, тобто, сплати податку за ставками, запропонованими Проектом 1, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих Проектом 1 розмірів ставок податків. При цьому, у зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття Проекту 1, розробником не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити даним проектом регуляторного акта, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка Проекту 1 спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки єдиного податку встановлено на максимальному рівні, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Додатково зазначаємо, що при наведені значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, розробнику доцільно наводити посилання на джерело отримання цих даних.

Щодо Проекту 2

Проектом 2 на території Мар'ївської сільської ради встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Текст Проекту 2 потребує редакційних правок в частині встановлення коректної нумерації пунктів (в Проекті 2 за пунктом 1 зазначено пункт 3).

Також звертаємо увагу, що Проектом 2 не встановлено ставку податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для юридичних осіб за один квадратний метр житлової нерухомості.

У цьому випадку при наявності такого майна, податок буде справлятися за мінімальними ставками, встановленими ПКУ.

Щодо АРВ Проекту 2 зазначаємо, що, його зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ Проекту 2, а саме з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність Проекту 2 принципам державної регуляторної політики, таким, як збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Щодо Проекту 3

Проектом 3 на території Мар'ївської сільської ради встановлюються ставки земельного податку, а додатком 1 до Проекту 3 встановлюється розрахунок ставок земельного податку по населених пунктах сільської ради для фізичних осіб.

Пунктом 1 Проекту 3 встановлюється ставка податку за земельні ділянки грошову оцінку яких проведено. Абзацом третім підпункту 1.2 зазначеного пункту Проекту 3 встановлюється ставка податку для земельних ділянок житлової та громадської забудови для юридичних осіб (0,3% від нормативної грошової оцінки земельної ділянки) в тому числі:

- для земельних ділянок комерційного використання;
- для земельних ділянок наданих підприємствам промисловості, транспорту і зв'язку;
- для земельних ділянок наданих підприємствам з виробництва та розподілу електроенергії.

Статтею 19 Земельного кодексу України визначено категорії земель, до яких відносяться:

- а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- г) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісгосподарського призначення;
- е) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Отже, землі житлової та громадської забудови та землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення є різними категоріями земель.

Водночас, категорія земельних ділянок «комерційного використання» Земельним кодексом України не визначено.

Натомість, пунктом 274.2 статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Таким чином, пропонуємо привести підпункт 1.2 пункту 1 Проекту 3 до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Додатково повідомляємо, що відповідно до додатка 1 до Проекту 3, ставка податку встановлюється, як в межах, так і за межами населених пунктів за 1 гектар земельної ділянки.

Водночас, відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту – 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту – 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з чим, пропонуємо у Проекті 3 зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

АРВ Проекту 3 не у повній мірі відповідає вимогам Методики, зокрема в наступному.

У розділі I АРВ «Визначення проблеми», згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Однак, при визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише її словесним описом. При цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували їх наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей», розробником при оцінці впливу альтернатив на державу, громадян та суб'єктів господарювання надано мінімальний текстовий опис вигід та витрат, не наведено витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження Проекту 3, тобто, сплати податків за ставками, запропонованими даним проектом рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Розробником в АРВ не наведено алгоритм визначення запропонованих Проектом 3 розмірів ставок податків.

Крім того, не наведені значення кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, що не дозволяє оцінити **необхідність проведення Тесту малого підприємництва, розрахувати витрати суб'єктів господарювання на владне регулювання**, а відповідно, довести економічну доцільність прийняття даного проекту рішення.

У зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття Проекту 3, розробником **не обґрунтовано, що запропоновані**

розміри ставок, які пропонується затвердити даним проектом регуляторного акта, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка Проекту 3 спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Додатково повідомляємо, що розділом VII АРВ встановлено, що термін дії регуляторного акта встановлюється з 01.01.2018 р. по 31.12.2018 р.

При цьому, розділом IX АРВ визначається, що відстеження результативності регуляторного акта здійснюється в порядку, визначеному законодавством України.

Базове відстеження – до набрання чинності регуляторного акта.

Повторне відстеження – буде здійснено через рік, але не пізніше двох років, після набрання чинності регуляторного акта.

Прогнозований термін повторного відстеження – з 01 вересня по 30 листопада 2019 року.

Періодичне відстеження буде здійснюватись кожні три роки з моменту виконання заходів щодо проведення повторного відстеження результативності дії акта.

Відповідно до статті 10 Закону, якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку. У разі якщо продовжується дія регуляторного акта, який було прийнято на визначений строк, що є меншим ніж один рік, періодичні відстеження результативності цього регуляторного акта здійснюються у строки, встановлені частиною сьомою цієї статті.

Крім того, при визначенні в АРВ показників результативності регуляторного акта використовуються дані щодо сплати податку всіма платниками, тобто суб'єктами господарювання та населенням.

Використання таких показників не дозволяє оцінити заплановані результати дії регуляторного акта по відношенню до суб'єктів господарювання.

Вищенаведене ставить під сумнів точність наведених в АРВ даних та розрахунків. Отже, пропонуємо уточнити наведені в ньому дані та здійснити перерахунок з урахуванням вимог ПКУ.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Мар'ївської сільської ради Компаніївського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок єдиного податку на 2018 рік на території Мар'ївської сільської ради», «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Мар'ївської сільської ради на 2018 рік», «Про ставки земельного податку по сільській раді на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими вище пропозиціями, а їх аналізи регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінам від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даних проектів регуляторних актів та відповідності їх принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна